

דברי הכפר

המכבים יקומו לתחייה.
היהודים אשר ירצו, ישיגו את
מדינתם.

הרצל

"אין מדינה נתנת לעם על מגש
של כסף"

ויצמן

על שלשה נהרג ולא נותר:
על חרות העליה היהודית,
על זכותנו לבנות שממות ארצנו,
על עצמאות המדינה של עמנו בארצו.
בן-גוריון

מס' 611
ל' בניסן תשל"ט
27 באפריל 1979
כפר הנשיא

1 ביתנו בגן עצמנו

התיחדות

הסתכלתי בפניהם בטקס יום השואה, הסתכלתי בפניהם הצעירות ונעצבתי... ילדים אלה כה צעירים הם, כה רכים וחשופים, ומאז היותם בגן אומרים להם: בעבור היותנו יהודים ענו אותנו, רדפנו והרגונו. עיניים צעירות, רציניות ועצובות בפנים שנבראו לצחק.

מבט מהורהר ומחשבות הנישאות בלחץ המוסיקה הקורעת את הלב.

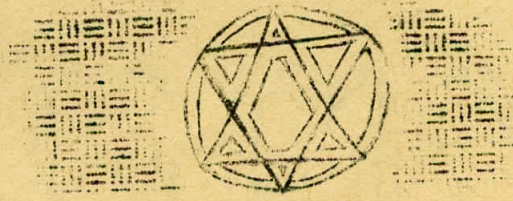
"יכולתי אני להיות בין אלה שהלכו אל תאי הגזים. יכולתי אני לברח אל היערות ולחזר על פתחים נוצריים בעבור פרוסת לחם. יכולתי אני... לחפש אב ואם, אח ואחות ולא למצא. אבל אני כאן! מי אני ומה אני?" פנים עדינות, שחומות, בהירות, רכות, מנומשות; שערות שחורות, אדומות, מתלתלות וחלקות. בת קבוץ, ובן מושב ונער ממושבה, כלם כאן. זה שטרם הגיע לגיל המצוות וזה שבעוד שבועות מספר יתגייס לצבא. צליל הסירנות המנגנות נגון של יגון, כלם עומדים וחושבים ומביטים על ששת הנרות הדולקים, "יזכר העם את ששת מיליון בניו ובנותיו... להיות עם חפשי בארצנו".

רקמת ימים

לא במקרה מופיעים בין שני חגי שמחה - פסח ויום העצמאות - שני ימי אבל לאומיים - יום השואה ויום הזכרון לחללי צה"ל. אין כמעט חג בלוח העברי שאפשר לומר עליו שכלו שמחה. אפילו בחג פורים מקננת בלב המחשבה - מה היה אלמלא הנס!?

אולי כך עלינו ללמד את ילדינו: פסח מסמל את היציאה מעבדות איומה לחרות המדבר שעדיין אין בה דפוסי קבע. עם ישראל נודד ודור המדבר נגזר עליו למות שם. בחרות זאת אין בטחון אלא זה, שיום אחד יגיע העם אל הנחלה, אם כי לא אל המנוחה.

יום השואה בא להדגיש לא רק שלא נמחה זרע עמלק, אלא שאפילו עמי העולם ראו ולא נקפו אצבע. זה לקח איום. יהודי אינו יכול להמלט מגורלו אף בעידן זה, הנקרא נאור כביכול.

יום זכרון לחללי צה"ל הוא יום של חשבונות. עצמאות זאת שהושגה בתש"ח תבעה מחיר שטרם שולם. ועדיין העולם שואל, "למה לכם תסבין מצדה? עשו מחווה כלפי אש"ף", בעוד פושעי מידאנק משוחררים מחוסר הוכחה!

יום העצמאות מחייבנו לעמד ולחשב: עצמאות זו, מדינה זו, עם זה - בגולה ובארץ - זה סוף פסוק או תחילת הדרך? מה מחייבת אותנו התמונה המורכבת הזאת של עבדות, נדידה, שואה, לוחמה, מוות ועצמאות?

פתרון ישן לבעיה מודרנית

אני מציע שננהיג מחדש מנהג שהיה לאבותינו - הרי הוא נשואי ילדים. אמנם בימים ההם השיאו הורים את בנותיהם ובניהם הקטנים בגלל פחד הפרעות - אם ייהרגו הורים אלה בפוגרום, יוכל היתום לסעד בשלחן תותנו. כיום אפשר למצא הצדקה מודרנית לדבר שנראה כאנכרוניזם.

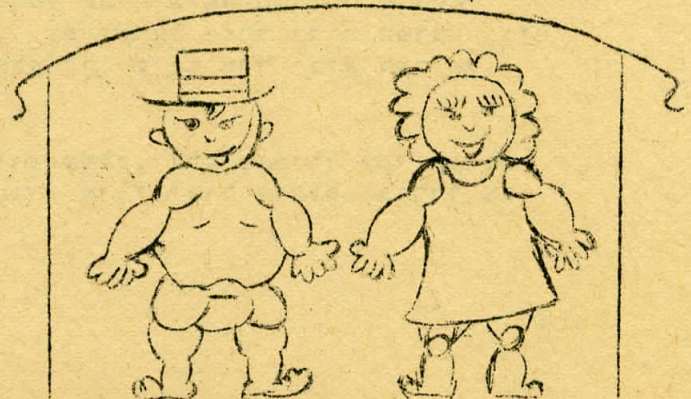
בלאו הכי הוא והיא שוכבים יחד מגיל צעיר. למה לנו לריב אתם על מיטות כפולות או על השפעה שלילית בלמודים - שיתחתנו. ראו איזה רווח הרווחנו במחיר הגלולה: לא יהיה צורך במטפלת כי הבת תדאג לחדר נקי ושהוא יחליף לבנים (אמר הפילוסוף היווני: מה שלא עושה החנוך עושה האהבה!). אם מצאנו שדוך נאה, הרי או שהיא תדאג ששניהם ילמדו או שלא. מה שבטוח הוא שההורים יהיו פטורים מכל דאגה. אם יוולדו ילדים, אז בשביל מה יש סבים וסבתות - לזה הם ידאגו בזמן שההורים הצעירים עושים עבודת בית - אידיליה.

היות והסקר האמריקאי (והרי המודל התרבותי האמריקאי קוסם לנו) מראה ש-40% מכל הנשואים הראשונים מחזיקים מעמד לא יותר משלוש שנים, ו-30% מהנשואים השניים רק שנתיים, לא נחיה מאוכזבים אם בגמר י"ב, או במקרה הטוב יותר בגמר השרות בצה"ל, יתגרש הזוג הצעיר. אם דגם ישראלי של חיי נשואים זה יצליח (אפשר לבטח שהעולם הדתי ישמח), נוכל לבקש גיוס משפחות צעירות ושכון מתאים בבסיסי צה"ל.

ואם יאמר שכאן הצעה של גבר שוביניסטי חזירי, עלי לומר שהוכח מעל ומעבר לכל ספק שעידן הגלולה לא שחרר את האשה אלא רק את הגבר - מכל אחריות. פתרוני לפחות יכניס קצת סדר לבלאגן ויחסל את הנטל התנוכי הרובץ על מחנכים והורים כאחד מאז הופעת השיר "הם היו האוהבים הצעירים".

עמדתי היא שהעקרון הקבוצי חייב להדריכנו - יש לחלק את האחריות - שיסבלו קצת.

א ר י ק

צעדת הגליל בגולן (תענועי שרב)

את החביתה לפני היציאה מבסרים לי בהערה: "משוגעת, איך את יוצאת ביום כזה לצעדה?!" מה לעשות יש משוגעים בעולט. צבע השמיים באמת לא מעורר התלהבות מיוחדת היום. אפור/צהבהב אביר. טוב, לא יהיו צועדים רבים. גם זו לטובה. למלא מימיות - כמה תפוזים, ולדרך. סולט הגילים משתרע משנה וחצי עד 78 שנים, אבל כמה שלבים חסרים.

בכניסה לקצרין ממטירים עלינו דפי הסבר שיקשטו בודאי את מדרכות קצרין לימים רבים. אבל מי אמר שאין צועדים? בחילים בחילים פולטים האוטובוסים המון ססגוני, וגם אנחנו כבר במסלול. 10 ק"מ - מקצרין לקצרין. מראה הנחש המתפתל לפנינו ולאחור משכיח את השפתיים היבשות. מי יכול להרגיש עייפות כשהוא רואה זאטוטים בני שלוש צועדים באון? "אתה רואה את הכברת?" שואל אבא גברתן את בנו הפעוט. "לא, איפה?" עונה הקטן, כי הקוצים כבר גבוהים והראש הקטן לא מגיע לגובה הדרוש. יגדל-יראה. בינתיים ממשיכים. חולפים בפתח ואדי זריתן כמעט בלי משים - שלולית בוך נשארה לרפואה. "בכל הברזים בקצרין זורמים המים המשובחים ביותר בישראל" כתוב בדף ההסבר. תמהנו. כרגע אגמע טיפת מי כפר הנשיא מהמימיה. באופן, מעבר לכברת האפורה נתקל המבט בכיפה הרכה המעוגלת של התבור. את קוראת לבניה: "גולן! צור! באו הנה מיד!" גולן וצור, ככה-במפורש. ארץ ישראל השלמה או לא?

בקצה המסלול מצטופף המון. אולי מכשול כלשהו. מתקרבים ורואים מיכל עבק של אשכוליות - חיצם. טול ומצוץ וזרוק. מעבין את פרות הגולן מחבבות קליפות הדר. מקווה שכן, כי אחרת יישארו שבילי הגולן ברצוף כתום/זהוב עוד זמן רב. "זה בסדר" מעיר משהו, "זה חומר אורגני שילקב תוך ארבע שנים". נו, מילא, אחרי המבול. אולי אפשר להרגיל פרות לאכול גם שקיות פלסטיק, קופסאות טיים ובייר כסף. כמה זמן הולכים כבר? שעה? בטח צעדנו 5-6 ק"מ. אה, הנה שלט: "מסלול קצר - קצרין 7 ק"מ". מה?! רק עברנו 3 ק"מ? לא יתכן! פשוט לא יכול להיות. פתאום הגרון יבש, החוט מעיק, הנשימה מתקצרת. אולי צדקו בבית ולא היה צריך לצאת היום! מוכרחים לבנוח. טיפת צל בין אבני הבזלת והקוצים, לגימה נוספת, להרטיב את הכובע. אין ברירה, אי-אפשר לבייש את הפירמה. מתרוממים לאט, הלאה. "מי צריך את ירושליים" נשמע קול רועם מאחור. טפוס מימי מתושלח, בעל שפם מהודר, חולף על פנינו בקלילות. "פה הירושליים שלנו" הוא כולל את כל הגולן והגליל בתנועת יד רחבה. "תראו את מברה, את משגב עם". המשך בעמ'...

"תראו את כפר הנשיא" אבי מוסיפה ומצביעה על ה"פרוג' קט" המתגלה מחדש בכל עקול בדרך. "בכוז, גם כפר הנשיא" הוא מסכים ברוחב לב. "שם מתורכחים על עוד עשרה סבטימטר במזרח ירושליים, פה יש מקום, יש מרחב...!" ללו יש הסתייגות. "מה עם הכותל המערבי?" "אין דבר, בבנה פה כותל. יש מספיק אנשים" מרגיע אותו הזקן. צוחקים. החום שוב בסבל. רוח קלילה מלטפת. חולפים ליד פנים מוכרות. "שלום באות מרדכי!" "שלום שלום!" גט אצלם יש משוגעים. עוד שלט, וגדר, ותאורה. צביליזציה! "אזור תעשייה - קצריץ", מה פתאום? כבר הגענו? לא בדיוק. עוד כמה סבובים בכביש ובתי קצריץ נראים באופק. "הידד לצועדים" מכריזה הכרזה. אפשר לשתות מ"המים המשובחים ביותר בישראל". אפשר לקנות גלידה במחירים מפולפלים. אפשר לשבת ולהתרווח במשאית ולחכות לכולם. הידד למשוגעים!

אבגה

§ § § § § § § § § § § § § § § §

ר א ג ב ר
=====

שגעון חדש בא לכפר! משחק הראגבי המקובל כל כך במדינות מספר בעולט ושם הוא הספורט הלאומי-בכנס לאט לאט גט לכאן. כיום קיימת ליגה ארצית הפועלת זה שנים מספר. תאורטית המשחק פשוט למדי: הקבוצה מבסה להעביר את האוביקט הנקרא בטעות "כדור", אל מעבר לקו המגרש ולהביחו על אדמת היריב כשרוב החוקים נובעים מהחוק היסודי שאסור למסור כדור קדימה.

עד כאן הכל פשוט. הבעיה שישנם מספר אנשים המפריעים לך לבצע את זממך. אותם אנשים שיקראו להלן "שחקנים" מונים 15 איש במספר, כמספר השחקנים בקבוצה שלך. כיצד הם מפריעים לך? פשוט כשהכדור אצלך יבסה היריב להשליך, להפיל, לזרוק; להטיל; להעיף; להשפיל (מחק את המיותר) אותך על הקרקע כשחוק חשוב אחר אומר: אין לשחק בכדור עם הידיים-על הקרקע ואז עליך לעזוב את הכדור. שתי הקבוצות מבסות לדחוף זו את זו אל מעבר לכדור ואז יתחדש המשחק. מה שרואה הקהל הוא פקעת עצומה של ידיים ורגליים - עד 31 זוגות (לעתים בקלע השופט לערימה בטעות).

היתרון הגדול של המשחק הוא היחס הגבוה: בקודות ליחידת אברגיה משקעת. מאחר וכל בסיוץ מוצלח יזכה את הקבוצה בסכום של עד 6 בקודות הרי כאן חסכון עצום (זכרו את משבר האברגיה!) אצלנו פרצה המגיפה כתוצאה מזגיף הנקרא "ירדן-גרינברג" הפוגעת בעיקר בזכרים אבל ידוע על תופעות מספר של בקבות שבפגעו מכך.

המשך בעמ'...

ובכן הוקמה קבוצה רצינית של שחקנים ילדים ומבוגרים שהחלה להתאמן ואף שחקנו מספר משחקים (6:6 ו-28:0 לזכותנו בגד קרית שמונה הנופסת מקום 5 בליגה).

מאחר ועלינו על הגל רק בסוף העונה לא בותר לנו אלא להשתתף בטורניר השנתי בקבוץ יזרעאל. הטורניר נערך מדי שנה ביזרעאל לזכרו של אחד השחקנים הבולטים שם שנפל במלחמת יום הכפורים. המשחקים הם 7 בגד 7 ובמשכים כרבע שעה על חצי מגרש רגיל (אם תרנגולת וחצי מטילה ביצה וחצי ביום וחצי... וכו'...). מספר המשחקים המינימלי שעל קבוצה לשחק הוא ארבעה.

ובכן, כפר הנשיא שלחה קבוצה ראשונה עם שחקנים בעלי שם וקבוצה שניה עם שחקנים בעלי שם אף הם וקבוצת ילדים שאפילו להם היה שם לכל שחקן! הקבוצה הראשונה שחקו והפתיעו את כולם. זכו בשני בציחות יפים והפסידו באחד למרות זאת עלו לשלב הבא. בשלב רבע הגמר בפלור לאחר הפסד לקבוצת יזרעאל על חודיה של בקודה. אגב יזרעאל שחקה במשחק הגמר בגד העוגן. הקבוצה השניה שלנו שחקו בגד הקבוצה הראשונה של ירושליים (אלופי הליגה) והחזקנו 0:0 עד 2-3 דקות לסיום ורק אז זכו הירושלמים. קבוצת הילדים על-אף הפסדם לילדי יזרעאל היוו אטרקציה גם על משחקם וגם על העובדה שזו הפעם הראשונה שמתקיימת משחק בין קבוצות ילדים.

אחת הבעיות של המשחק היא כיצד לעצור ולהפיל את היריב הגדול והכבד ולכל אחד השיטות שלו:-

שיטת ה"בולדוזר" באם הנך מטפיק כבד וגדול ואז אתה פשוט דורס את היריב.

שיטת ה"צווארון" על שם ממציאה רפי שיינגזיכט הגורס כי אם תצליח להוריד את צווארון יריבך לקרקע ממילא יגיע לשם גם היריב עצמו. שיטת "פגע וברח" - כשמה כן היא, בעיקר חלקה השני (זה פשוט יותר בריא!)

שיטת "המלקחיים" - בה הנך מבצע אגוף ימני ושמאלי של יריבך בכוחות עצמך: מכאל ארנברג עשה זאת כשהוא שולח את כתפו ימינה בעודו מאגף משמאל.

בשנה הבאה נתאמן ב"התקלוינות" ובעזר כנראה באילים של ג'רמי לצורך אופוזיציה באמורים.

המשך בעמ'...

מספר מילים על האלימות של המשחק. ובכן רבותי, האלימות בעולם קיימת ויש להפטר ממנה בצורה כלשהי. לשם כך הומצא הספורט ורבים השטחים העוסקים בכך: אגרוף, האבקות, ידוי פטיש, דסקוס וכידון, כדורגל ישראלי (שהוא קומבינציה של כולם) ועוד רבים אחרים. מה שעלול לקרות במגרש ידוע לכולם ואם משהו לוקח את הסכון בספורט כלשהוא זה ענינו הפרטי (למרות מה שחושבים אחדים).

איש לא יחלוק על כך שספורט זה דבר בריא, כלומר יש אזור לסכון שלא כבשטחים אחרים כגון: עשון, שתייה, רכילות, שמוש בתרופות פלא ורופאי אליל, דיאטה להשמנה להרזיה וכדורים נגד כל דבר ובעד כלום. והסכון? הפחד ממה שיקרה לי במשחק הוא אפס לעומת ההרגשה כשאני בכבס בכבס לרכב ועולה על הכביש למשל.

מה שבוגע להפסד ימי עבודה(ענין שהועלה כבר מספר פעמים)

תהיו רציניים!!! טוב?!

דרך א.

% % % % % % % % % % % % % % % %

ו ש ר ב מ ו ר ע ד ת ה ה ש ת ל מ ו ר ו ת
=====

והפעם בענין לימודים קצרים לשבת תש"מ.

מופיעה השבוע ב"דברי הכפר" סקירה כללית של מכללת תל-חי על הנושאים הבלמדיים שם: המכון לאומנויות, השלוחה האוניברסיטאית, לימודים טכנולוגיים, האוניברסיטה הפתוחה ועוד. דרך אגב, על לוח "פינת ההשתלמויות", תלויה כבר מספר שבועות רשימה בה מופיע פירוט מלא יותר על הנושאים של המכון לאומנויות. תכנית הלימודים הכוללת של המכללה לתש"מ עדיין לא התפרסמה - ועם קבלתה תתפרסם מיד כאן וגם על לוח המודעות - אבל חברים מתבקשים כבר עכשיו להגיש את בקשותיהם ללימודים קצרים לשנה הבאה. במזכירות ישנם טפסים מתאימים אותם יש למלא ולהחזיר למזכירה. למרות העובדה שמכללת תל-חי מכסה את רוב הנושאים שחברים מעוניינים בהם, בוודאי ישנם חסרים שמחפשים נושא שאינו מופיע בתכנית הלימודים בתל-חי. אצל ועדת ההשתלמויות נמצא חומר די רב על אפשרויות אחרות וחברים מתבקשים לפנות לרכז הועדה בכדי לעיין בחומר.

ושוב חברים, נא להרשם בעתיד הקרוב, אם לא מיד. בסוף חודש מאי, "תיסגר הרמטית" רשימת הבקשות ללימודים קצרים לשבת תש"מ. משה

בראה לבו חיוני, שחברים המתעתדים לצאת ללימודים, יהיו מודעים לכל אפשרויות הלימוד באזורנו. להרבה חברים, הלימודים מהוץ לאיזור, אינם באים בחשבון (משפחה, נסיעות ארוכות, בזבוז זמן וכו'). ולענין, מה אפשר ללמוד אצלנו?

(1) המכון לאמנויות

ציור, קדרות פיסולית, תחריט, צורפות, עיצוב גרפי, צילום, מחול אמנותי, אריגה ועוד.

בתחום המוסיקלי: לימוד כלי בגינה - פיתוח קול.

תחביבים - עשית בובות, ריקמה ועוד.

החוגים בבקר או אחה"צ.

(2) השלוחה האוניברסיטאית של חיפה

חסות אקדמית מלאה של אוניברסיטת חיפה בלימודי אחה"צ וערב (משעה 4 בערך).

החוגים הנאים: מקרא, ספרות עברית, לשון היסטוריה של עם ישראל לימודי א"י, שפה וספרות ערבית, חיבור, סוציולוגיה, כלכלה, עבודה סוציאלית, אנגלית, מכינה קדם אקדמית וסיעוד (לאחיות).

(3) המדור ללימודים טכנולוגיים

קורס לטכנאי חקלאות ושנה ראשונה של הפקולטה ברחובות.

הנדסאי בבין, הנדסאי מכונות, קורס בכלכלת-בית, וכן קורס

למדבירים. במסגרת הלימודים אנו מקיימים ימי עיון ע"י טובי

המומחים בארץ לשרות חקלאי האזור (בעיקר מטעים וגידולי שדה).

(4) האוניברסיטה הפתוחה

הלימוד מבוסס ע"י לימוד עצמי והשכלה בכתב כאשר יש פגישה עם

המנחים במכללה אחת ל-4-5 שבועות. פרטים על הנושאים הרבים

אפשר לקבל בדואר חוזר.

(5) מדור ללימודי חיבור והוראה

קורס מחכנות לגיל הרך.

בית-ספר להשכלת מבוגרים.

קורס להכנה לקראת בחינות בגרות חיצוניות.

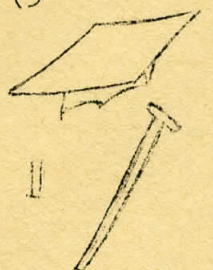
מדעי ההתנהגות.

השתלמויות בספרנות ועוד.

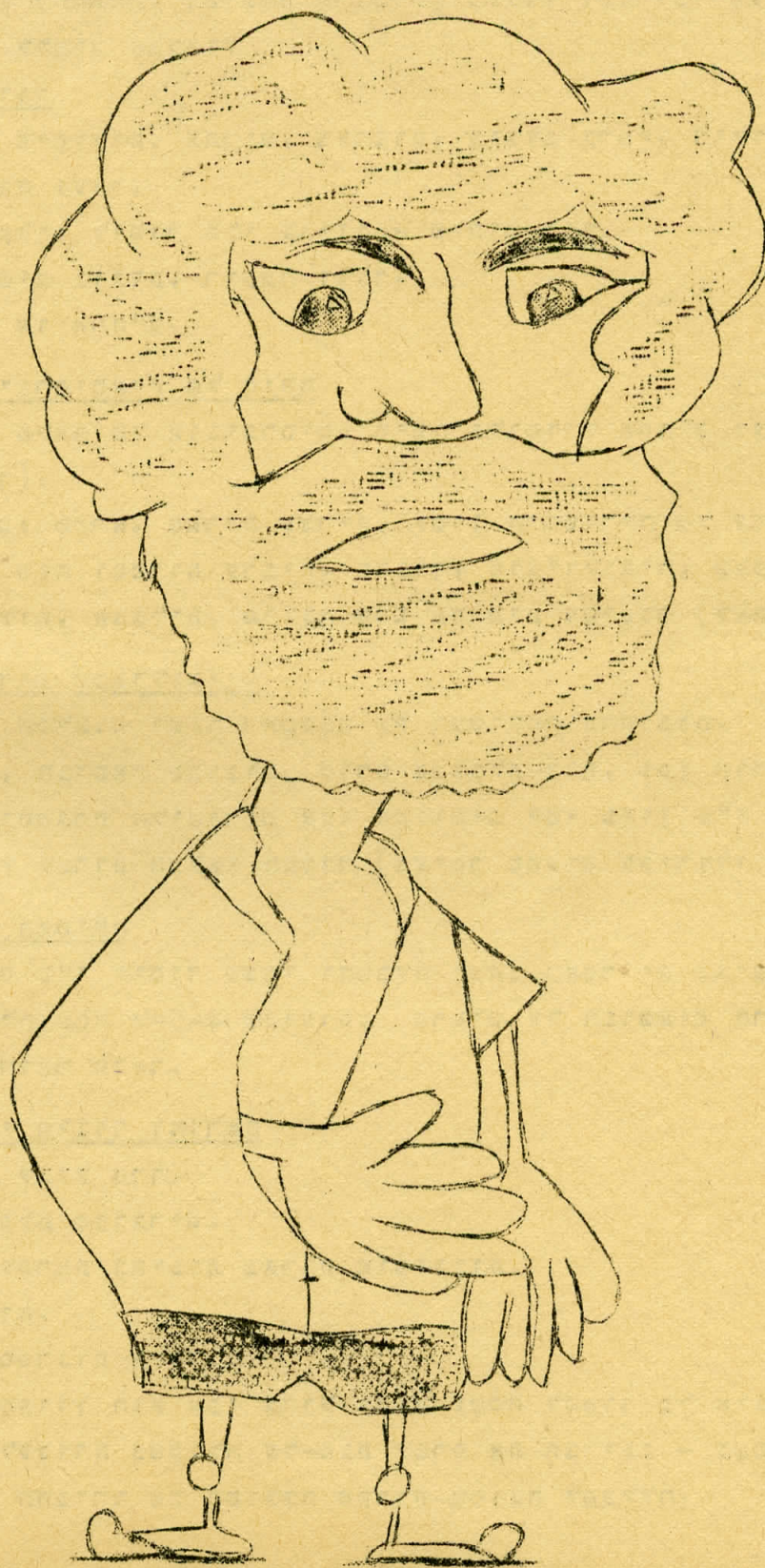
ברור לבו שהמגוון הוא אכן גדול ואנו נשמח למסור כל אינפורמציה

ועזרה. גויסנו לעבודה במכללה על-מנת לשרת את חברינו - נשמח לעשות

זאת. קיים שרות תחבורה של המועצה מקרית-שמונה למכללה.

ראגבי

נוכחו: בני ג', אולין פ', בוב ר', ברוך כ',
רימונד ס', איזק פ', יענקל מ',
זמי ב"צ, הרי ל', ג'וני פ'

1. מדיניות בניה של המשק (בהסתתפות אלק)

הובאה לוועדת המשק השוואה בין הצעות מחיר של בניה ע"י המשק (באמצעות קבלנים שונים) לבין בניה ע"י סולל-בונה. הובהר שיש פער של כ-40% בעלות מ"ר בניה לטובת הבניה ע"י המשק. לפיכך מוצע לעבור לשיטה זו כל עוד המדובר בעבודות שפוץ או בעבודות בעלות היקף קטן.

על מנת לעבוד בשיטה זו, על המשק להתארגן בתחומים הבאים:-

1) רכישת ציוד (מכונת בטון וכו')	-	50,000 ל"י
2) סדורי אחסון (הקמת חצר ומחסן)	-	75,000
ס ה "	-	125,000 ל"י

3) כח-אדם - תוספת של חבר לענף הבניה, אשר תפקידו בעקר: פקוח בשטח.

בדיון שהתקיים נדונו ההבטים השונים שיש לשיטה זו, מבחינת כח-אדם (מי יעבוד), ומבחינה כלכלית (מהי כמות וערך המלאי).

הוחלט: לאמץ שיטה זו כאשר מדובר בשיפוצים או בניה בהיקף קטן.

2. דו"ח מכירות מפעל 6 חודשים

הוצג בפני ועדת המשק תוצאות מכירות והזמנות ששה חודשים של המפעל, לשנת תשל"ט. צוין שזהו דו"ח מכירות והזמנות נכנסות למפעל, ולא של היצור.

המגמות העקריות בדו"ח הן:-

- 1) ירידה במכירות ובהזמנות ברזים.
- 2) עליה בהיקף המכירות של מחלקת החמרן, וכן גידול במספר ההזמנות.
- 3) פיסטגים: המצב די יציב מבחינת המכירות, אך ישנה ירידה בכמות ההזמנות.

כתוצאה מכך ישנה אף ירידה ביצוא של כ-14% לעומת התקופה המקבילה אשתקד.

3. רשיונות נהיגה לבני י"ב (בהסתתפות אסתר נצר)

בעקבות דיון שהתקיים בישיבה הקודמת, סוכמו ההחלטות הבאות:

- 1) הוטל על נציגי המשק בהנהלת בית הספר עמק החולה ליזום דיון בהנהלה בדבר התארגנות אזורית בפקוח בית החנוך, להשגת רשיונות נהיגה לבני י"ב (כשם שהדבר נעשה ברשיונות נהיגה לטרקטורים).

(2) לגבי השנה הנוכחית, מוצע להעניק לוועדת הנעורים סכום של 20,000 ל"י לאותם בנים אשר יתגייסו בשנה הבאה לצה"ל. יתרת המימון הוא ע"ח תקציב ועדת הנעורים.

3. אחראי לרכב

בהתאם להחלטת ועדת המשק מיום 16.6.78, מוצע שנהמן כץ יהיה אחראי לרכב בכפר הנשיא.

בתוקף תפקידו זה הוא יהיה אחראי לאחזקתם ותקינתם של כ ל הרכבים במשק.

לגבי אופן ביצוע התפקיד, הוטל על ועדת התחבורה לגבש המלצות לאשור ועדת המשק.

רכוז תוכנית השקעות צרכניות תשל"ט

ה ס ע י פ		הצעה לבצוע תשל"ט		מזה בוצע	ה ע ר ר ת
ועדת הישוב	135				
בית ספר מקומי	29	13			
ועדת שכון	19				
אספקה קטנה					
ענף המזון	182	44			
ענף ההלבשה	152				
ספריה	9				
אולפן	11				מימון 50%
ועדת חברה	570	150			
נוי	23				
ועדת התרבות	30				
מוסיקה	23	5			
סנדלריה	15				
ספורט	20				
מכבסה	156				150 מימון
ועדת ההורים	15	15			
משק הילדים	29				
ועדת הנעורים	72	12			
ועדת הגיל הרך	51				
ועדת הבריאות	165	10			
ציוד למרכז הקניות	200				
ועדת התחבורה	240	240			
סה"כ	2,152*				

* כולל שתי מערכות של מזגנים. הדבר טעון אשור האספה.

מסגרת לתקציב השקעות תשל"ט

2,483	-	השקעות בחקלאות
2,046	-	השקעות צרכניות
305	-	השקעות ענפי עזר
3,285	-	השקעות בניה
1,500	-	השקעות קופת גמל
9,619		
2,800	-	השקעות מפעל
12,419	-	סך הכל השקעות

רכוז השקעות ענפי עזר:

ה	ס	ע	י	ף	הסכום	אושר לבצוע תשל"ט	הועבר לתש"מ	ה	ע	י	ף
					50	35					
					35	25					
					80	60					
					40	40					
					200	100					
					35	35					
					20	10					
					450	305					

סה"כ

הצעה להשקעות בנין

=====

ה	ס	ע	י	ף	הסכום	מימון עצמי	מימון אחר	
								מגורים
					320	320		הרחבת דירות - 3
					2,000	1,500	500	גמר פרויקט
					180	90		שיפוצים - 6
					100	100		שיפוצים - בתי נעורים כנרת
					300	150		שיפוץ קבוץ מאוחד
								מבנה חינוך
					50	50		שיפוץ "הילטון"
					80	80		שיפוץ פעוטון
					10	10		גן שקד - רצפת עץ
								מבנים שונים
					50	50		הגדלת מכבסה
					100	100		סככת טרקטורים
					150	150		מרכז קניות
					150	150		מחסנים
					500	300	200	מגרש טניס
					65	65		מבנה סרומי
					20	20		השלמת חדר גנרטור
								תשתית
					100	100		חשמל
					100	100		ביוב
					50	50		מים
					50	50		שונות

ר כ ו ז

=====

ה	ס	ע	י	ף	הסכום	מימון עצמי	מימון אחר	העברה לתש"מ"א	הערה
					2,900	2,160	500	240	
					360	140			
					1,035	835	200		
					300	300			
					4,595	3,435	700	240	סך הכל

רכוז השקעות בחקלאות - חשל"ט

ה	ס	ע	י	פ	ההשקעה	סכום	מימון עצמי	מימון צמוד	בוצע	ה	ר	ר	ה
						876	438	438					
						1,140	550	590	100				
						37	37		12				
						610	470	140	150				
						442	302	140	120				
						1,102	300	802	252				
						2,800	200	2,600					
						450	450						
						2,210	536	1,674	1,500				
						50	50						
						9,717	3,333	6,384	2,134				

צאן

כותנה בית

בריכות

אבוקדו - בית

אבוקדו - דרוז

חולה

לול

מכון תערוכת

טרקטורים ומכונות

בצ"מ

סך הכל

31

טאקס לליל חג העצמאות

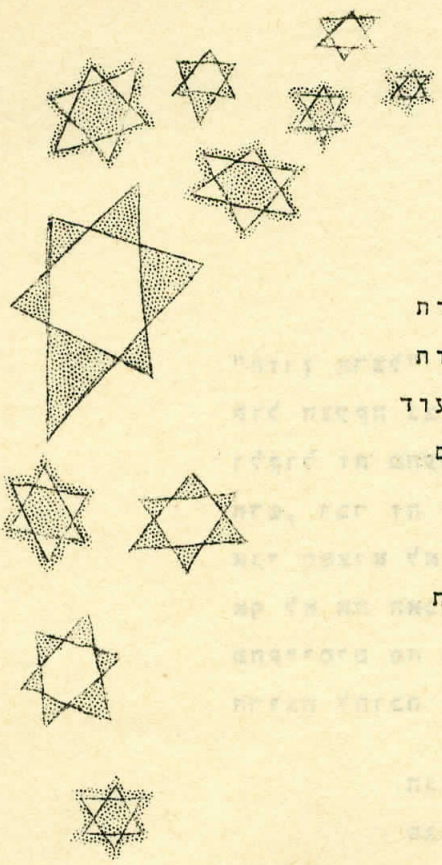
והנה ה' ניצב עליו ויאמר, אני ה' אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק, הארץ אשר אתה שוכב עליה, לך אתננה
ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ, ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונגבה ונברכו בך כל-משפחות האדמה ובזרעך.
(בראשית כ"ח, י"ג-י"ד)

שיר:

כחול ים המים נאווה ירושלים
אורים השמים בנגב ובגליל.
השמש אורי לנו, אורי,
המחרשה, עברי עבורי,
חרשי בתלם וחזורי
עד לילה ליל יאפיל.

שיר, שיר עלה נא,
בפטישים נגן, נגנה,
במחרשות רננה,
השיר לא תם, הוא רק מתחיל.

תשל"ט

בראץ-מולדת אנו רוצים! בית-מולדת, כברת-ארץ,
כי נוכל להיות עליה חיי אדם! כבר עייפנו להיות
מורדפים כחיות, להיות נכרתים מחברת האדם, להיות
לחרפה ולשמצה, לשוד ולביזה. אין אנו רוצים עוד
לכבוש בתוכנו את חמתנו ואת מרד לבנו, מדי פעם
בפעם להיות בנו יד ההמון של השדרות הגבוהות
והנמוכות, לענות אותנו עינויי גוף ונפש! -
אנו רוצים להיות עם, להיות על אדמתנו הלאומית
שלנו, ליסד חבר ציבורי ומדיני! - הננו
מוכשרים ומסוגלים ליסד מדינה, ולו גם קטנה!

(מדברי י. ל. פינסקר)

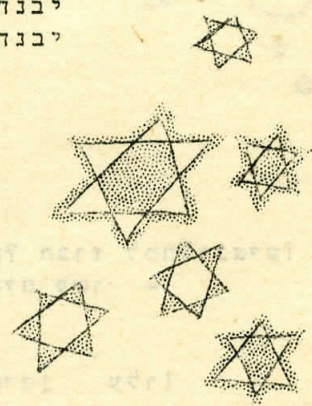

שיר: אם בהר חצבת אבן אם בהר נטעת ארז
להקים בנין חדש, ארז במקום דרדר,
(בהר חצבת אבן) (בהר נטעת ארז)
להקים בנין חדש), ארז במקום דרדר),
לא לשוא, אחי, חצבת לא לשוא, אחי נטעת
לבנין חדש, במקום דרדר,
כי מן האבנים האלו כי מן הארזים האלו
יבנה מקדש. יבנה ההר.

יבנה, יבנה, יבנה המקדש, יבנה, יבנה, יבנה ההר,
יבנה, יבנה, יבנה המקדש. יבנה, יבנה, יבנה ההר.

אם לא שרת לי שיר עדין
שירה לי מזמור חדש,
שהוא עתיק מיין
ומתוק מדבש,
שיר שהוא עתיק מיין
ומתוק מדבש,
שיר שהוא כבן אלפים
ובכל יום חדש.

יבנה, יבנה, יבנה המקדש,
יבנה, יבנה, יבנה המקדש.

"חזון הרצל" (מתוך "המדינה היהודית")

קול הצעקה נגד היהודים הולך מסוף העולם ועד סופו,
ולקול זה מתעורר הרעיון הנרדם. אין אני ממציא כל
חדש, דבר זה יש לזכר תמיד ובכל פרט שבדברי. אין
אני ממציא לא את תנאי חייהם של היהודים אשר בעולם,
אף לא את האמצעים לתקנם. חמרי הבניין שאני מתכן
מתקיימים פה במציאות, אפשר למששם בידיים; כל
הרוצה להוכיח יבוא ויוכיח ...

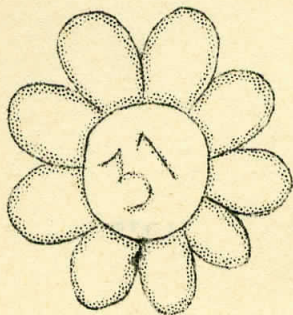
הננו ונהיה, ברצון או באונס, קבוץ הסטורי, בעל
סגולות המיוחדות אותו להיות גוי אחד. עם הננו -
שלא בטובתנו עושים אותנו שונאינו לעם; כן היה
תמיד בדברי ימינו. בעת צרה ניעשה אגודה אחת,
ואז נרגיש פתאום בכוחנו. כן, כוחנו אתנו לברא
לנו מדינה למופת. בידינו האמצעים באנשים
ובמעשים הדרושים לכך ...

שיר: מזרה ישראל יקבצנו
ושמרו כרועה עדרו.

"ברכת העם"

תחזקנה ידי כל אחינו המחוננים
עפרות ארצנו באשר הם שם;
אל יפול רוחכם -
עליזים, מתרוננים
בואו שכם אחד לעזרת העם.

מי בז ליום קטנות? הבוז למתלוצצים!
מלטו את עמכם ואתים עשו -
עד נשמע מראשי
ההרים מתלוצצים
קולות אדני הקוראים: עלו!

נחייב לנשר בשמים,
שביל לפרא בין הרים -
מול אויב דרכנו יעל,
בין נקרות ובין צורים.

ראשונים תמיד אנחנו,
לאור היום ובמחשך;
לפקודה תמיד אנחנו,
אנו אנו הפלמ"ח!

שיר:
מסביב יהום הסער,
אך ראשנו לא ישח;
לפקודה תמיד אנחנו,
אנו אנו הפלמ"ח!

ממתולה עד הנגב,
מן הים עד המדבר -
כל בחור וטוב לנשק,
כל בחור על המשמר!

"לא אשכח זאת, רעי" (לנתן אלתרמן)

לא אשכח זאת, רעי, איך על גב נשאתני
ותזחל אתי הר וגיא.
לא אשכח לך זאת, איך למות לא זנחתני,
בחבקי צוארך כחבקי את חיי.

השבע רק, רעי, אם יש יום ותנוח
ועברת בייתי, מה תאמר שם? כזאת:
הוא רדף הבלים והיה רועה רוח.

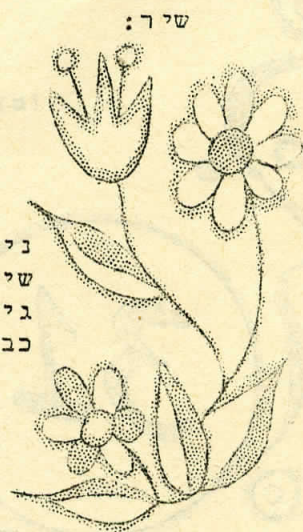
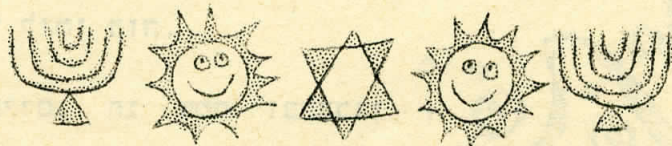
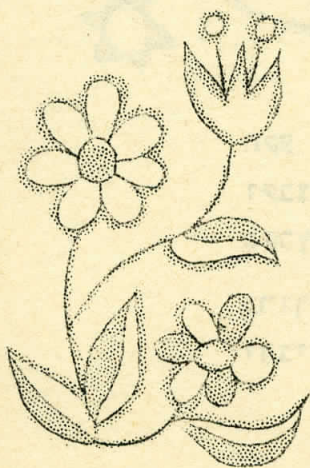
אבל מת כמו איש היודע עשות.
עד הבקר, רעי, לא תקום בי עוד רוח.
אך עד בקר אני לא אשכח לך זאת.

הנה לילה, רעי, הניחני הפעם.
הנה לילה, רעי, הניחני וברח.
כי מכות רקוחי, כי הלב הלם פעם,
כי השמש עלי לא יזרח.

פה בארץ חמדת אבות
תתגשמה כל החקוות,
פה נחיה ופה ניצור
חיי אשר, חיי דרור,
פה תהא השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה,

נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
עוד יבואו הבונים.

נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
כבר הנצו ניצנים.

שיר:

עלי גבעה
שם בגליל,
יושב שומר
ובפיו חליל.
הוא מחלל
שירת-רועה,
לשה, לגדי,
לסיח תועה.

הוא מחלל
קורא שלום,
אלי, אלי,
גשו הלום.
יש מנגנות
בפי חליל,
יש אגדות
פה בגליל.

שיר:

ופרצת
ימה
וקדמה,
צפונה
ונגבה!

שיר:

נבנה ארצנו, ארץ מולדת,
כי לנו, לנו ארץ זאת.
נבנה ארצנו, ארץ מולדת,
זה צו עמנו, זה צו הדורות.

נבנה ארצנו על אף כל מחריבינו,
נבנה ארצנו בכח רצוננו,

קץ עבדות ממארת
אש חרות בוערת
הוד תקוה מזהרת
בנו יסעירו הדם,

צמאי חרות! קוממיות!
נצעוד בעוז לקראת חרות העם!

חקע שופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גלויותינו,
וקבצנו יחד מראבע כנפות הארץ. ברוך אתה ה'
מקבץ נדחי עמו ישראל.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שהחינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה.

לחיים, חג שמח ובתאבון !

31